

блика. Тогава начали всякоѣ годинѣ да избирать предъ р. хр. 509 отъ патрицій-тѣ по два челоѣка, кои-то управлявали народа, и командували войскѣ-тѣ. Тыя управители наричали *консулы* и уважявали гы като царове, доклѣ были въ това званіе. Но тѣи нѣмали пълнѣ царскѣ власть; н. п. тѣи неможяли сами да правятъ новы законы за народа; нити да начинатъ нити да прекращаватъ войны. Това принадлежало само сенату.

По между това озлобленный Тарквинный отишълъ на сѣверъ при едного отъ Етрускы-тѣ царове — *Порсенія*, и наговорилъ го да начне войнѣ съ Римляне-тѣ. Порсеній ся приближявалъ до дръвенная мостъ на Тибръ, и щѣлъ да мине презъ него въ Римъ. Римска-та войска не могла да задрѣжи непріятеля, но побѣгнала въ Римъ. Тогава единъ юнакъ Римскый — *Орацій Коклесъ* станалъ при края на моста и началъ да отбива непріятельскѣ-тѣ войскѣ, а пакъ на другѣ-тѣ странѣ разваляли Римляне-тѣ моста, за да не бы могълъ непріятель-тѣ да мине презъ него. Като развалили моста, Коклесъ ся хвърлил въ рѣкѣ-тѣ и преплувалъ на другѣ-тѣ странѣ.

Другый Римскый юнакъ *Муцій Сцевола*, щѣлъ да убіе Порсена, кога-то ся Етрусци-тѣ расположили въ лагерь предъ Римъ и начали да го обсаждать, Муцій ся преоблѣклъ въ Етруско солдатско облекло, и отишълъ въ непріятельскы лагерь. Тамъ, наедно съ други-тѣ солдаты, влѣзналъ той въ царскыя шаторъ, гдѣ-то седѣлъ царь-тѣ съ единъ чиновникъ, кои-то были почти еднако облечени. Муцій помыслилъ че чиновникъ-тѣ е царь, и убилъ го; а като го уловили и начали да го испытывать, кой е, и зачто убилъ чиновника, той отговорилъ: Азъ „сѣмъ Римскый гражданинъ; имя ми е Муцій. Азъ искахъ да убѣжъ тебе о царю Порсене, нашій непріятелю! но знай, че въ Римъ има много такыва млады челоѣвѣци, кои-то желажтъ твоѣ-тѣ смръть. Всякый чясъ